

Jeg i Finansudvalget paa en Maade givet min Tilslutning til, at man købte Teatret, men uden nogen som helst Forpligtelse til at bruge det efter at være ombygget i en mere moderne Stil. Selv om den højttæredede Ministers Beregninger slaar til med Hensyn til Ombygning af det gamle kongelige Teater, Køb og Ombygning af Casino og Indretning af en lille saakaldt intim Scene — jeg ved for øvrigt ikke rigtigt, hvad denne lille, intime Scene skal benyttes til, bare det ikke bliver alt for intimt, hvad der skal fremstilles der —, er jeg alligevel bange for, at Staten vil komme til at bringe alt for store Ofre ved at holde disse tre Theatre alene ved at give Afkald paa Forrentning af den halve Snes Millioner Kroner, som nok vil komme til at staa i Teatrene. Det er efter min Mening en alt for stor Udgift, som vi ikke kan forsvare at gaa med til, naar man henser til den Nytte. Befolkningen formentlig kan have af Teatrene. Jeg er ikke just af den Mening, at al Scenekunst er af det onde, tværtimod. Jeg mener, at der kan fremstilles Ting, som kan højne Befolkningen, men jeg mener rigtignok, at der ogsaa kan ske Misbrug til den anden Side, og jeg tror ikke, at det kan erstatte det, som virkelig er nødvendigt for, at Befolkningen kan komme til at leve under bedre og lysere Forhold end nu.

Det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) citerede lidt af et gammelt bibelsk Ord, som jeg selvfølgelig ogsaa giver min Billigelse, nemlig at Mennesket lever ikke af Brød alene, men jeg kunde ønske, at han havde fortsat lidt længere. Der var en Tid, hvor det hed: Brød og Skuespil!, men vi ved ogsaa, hvordan det gik det Folk, der havde sat: Brød og Skuespil! som Devise, det Folk, der mente, at foruden Brød var kun Skuespil nødvendige for at holde Menneskene oppe; det Folk gik til Grunde, og saaledes vil ogsaa i Fremtiden de Folk gaa til Grunde, der mener, at den aandelige Føde, man faar gennem Skuespil, er tilstrækkelig, selv om jeg ikke vil bestride, at der gennem Skuespil kan udrettes noget godt til Højnelse af Befolkningen. Det gaar imidlertid med Skuespil som med Bøger, alt beror paa den Aand, som gaar igennem dem, det Formaal, Bøgerne og Skuespillene har. Hvis Formaalet er at fremstille, hvad der er sandt og godt, moralsk og sædeligt, paa en saadan Maade, at Tilskuerne animeres til at leve Livet saaledes, saa er

Paavirkningen god, men jeg er ikke blind for, at der ogsaa har været Tendenser fremme, som gik ud paa at fremstille disse gode, store og ophøjede Tanker som noget forældet, der egentlig ikke hører Nutiden til, som noget, Nutidens kultiverede Mennesker i Grunden ikke ret godt kan være bekendt at slutte sig til, og naar det fremstilles paa den Maade, virker det nedbrydende. Den anden Side af Menneskelivet, det daarlige og det slette, det umoralske og det usædelige, kan ogsaa meget godt fremstilles baade i Bøger og paa Scenen paa en saadan Maade, at Folk faar Afsky og Uvillie imod det; naar det fremstilles saaledes, at det revses og fordømmes, er det godt og kan bidrage til, at Folk faar Øjnene op for og søger at tage sig i Vare for det daarlige, det slette og det umoralske, men fremstilles det som noget uskadeligt eller uskyldigt, ja, endog som noget prisværdigt, bliver Virkningen den modsatte, saa bliver det demoraliserende i Stedet for løftende for Befolkningen. Jeg er noget bange for, at det gode, som fremkaldes gennem Paavirkning af den sceniske Kunst, ikke fuldt kan opveje det daarlige, som kan komme frem ved den. Derfor kan jeg ikke være med til at risikere de store Beløb, som den højttæredede Minister her stiller i Udsigt, at vi skulde bevilge for at faa tilfredsstillende Forhold indenfor vort Teaterliv. Jeg tror, at der skal andet og mere til for at højne Befolkningen og faa den til at leve et virkelig sundt og sandt Menneskeliv her paa Jorden. Det er kun et lille bitte Gran — hvis det overhovedet kan siges at være noget —, den sceniske Kunst vil kunne bidrage til at højne det danske Folk i dets hele Maade at være og leve paa. Nej, jeg tror, man skal mærke sig det, som vilde have fulgt efter, hvis det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) havde fortsat det Citat, han begyndte paa fra den gamle Bibel: Mennesket lever ikke af Brød alene, men af hvert Ord, der udgaar af Guds Mund — ved ethvert Ord, ja, ved enhver Handling, kan jeg gerne sige, som virkelig bidrager til at gøre Folket aandelig levedygtigt og give Folk et Syn paa Livet, som kan højne dem og hjælpe dem til at komme over Livets Vanskeligheder, som kan stemme Sindet blidere og stemme Kræfterne villigere til at tage Del i alt Arbejde, baade for sig selv og for de Mennesker, man lever imellem. Det er det, der skal til, for at Menneskelivet virkelig kan blive det, som det skulde være og burde være, og for at Samfundslivet